

[Justitsministeren.]

efter blevet det Lovforslag, som nu er vedtaget af et Flertal i Folketinget, for visse Ændrings Vedkommende af alle Partier undtagen Kommunerne, for andre Ændrings Vedkommende af alle undtagen Kommuner og Socialdemokrater.

Jeg skal nu tillade mig i store Træk at gennemgaa de Ændringer, som det foreliggende Lovforslag indeholder.

I § 1 i Loven staa der, at dens Bestemmelser kommer til Anvendelse paa Handlinger, der er foretaget i Tiden fra den 9. April 1940 indtil 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden, det vil sige indtil den 1. Juni 1946. Dette er nu foreslaaet ændret til: „indtil 2 Aar efter Lovens Ikrafttræden“.

Lovens § 3 indeholder Regler om, hvilke Straffé der kan idømmes. Denne Paragraf ændres, saa at den fremtidig kommer til at lyde saaledes: „Fængsel idømmes fra 2 Aar indtil paa Livstid“. Under formildende Omstændigheder kan Straffen gaa ned til 1 Aar, og der nævnes nogle Eksempler paa, hvad der skal forstaaes ved formildende Omstændigheder. Saadanne foreligger f. Eks., naar Gerningsmanden før eller kort efter den 29. August 1943 har bragt det strafbare Forhold til Ophør, eller naar Gerningsmanden har begaaet det strafbare Forhold under Indflydelse af en særlig Pression eller Paavirkning gennem Opdragelse eller paa Grund af en paa ung Alder beroende Umodenhed, eller der i øvrigt i de Forhold, hvorunder han er opvokset, foreligger undskyldende Momenter. Denne sidste Sætning: „eller der i øvrigt i de Forhold, hvorunder han er opvokset, foreligger undskyldende Momenter“ er sat til i Folketinget, og tager naturligvis særlig Sigte paa Forholdene nede i Sønderjylland. Endvidere nævnes: naar den strafbare Virksomhed kun har været i ganske kort Tid, naar det strafbare Forhold bestaar i, at den paagældende har ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste, og Hvervningen er sket før den 29. August 1943, og naar det strafbare Forhold bestaar i, at den paagældende har ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste eller Vagtjeneste, og Hvervningen er sket i Udlandet. Dette sidste har man ønsket udtrykkelig at nævne fordi det, at den paagældende har været i Udlandet, ofte har medført, at han ikke har kunnet kende tilstrækkeligt til danske Forhold til helt at kunne bedømme Rækkevidden af den Handling, han har foretaget sig.

§ 3, Stk. 4, i Loven lyder nu saaledes:

„Prøveløsladelse i Henhold til Straffelovens § 38 kan ikke finde Sted. Fangerne anbringes snarest muligt i særlige Straf-

anstalter. De nærmere Regler for Strafudstaaelsen fastsættes ved kgl. Anordning.“

Det ændres til:

„De nærmere Regler for Strafudstaaelsen fastsættes ved kgl. Anordning. Prøveløsladelse kan finde Sted i Overensstemmelse med Reglerne i Borgerlig Straffelov, dog tidligst, naar 1 Aar af Straffetiden er udstaaet.“

Der skabes herved Adgang til at bruge de almindelige Regler fra Straffeloven om Prøveløsladelse, en Foranstaltning, som jeg tillægger stor Betydning, baade af fængselsmæssige Grunde, og fordi der herved bidrages til, at den paagældende opmuntres til at gøre sig Umage for at vende tilbage til Samfundet som en rolig og arbejdende Borger. Fra Fængselsvæsenets Side gøres det gældende — og med Rette, derom kan der ingen Tvivl være —, at dette, at man kan stille en Fange i Udsigt, at han, hvis hans Opførsel er tilfredsstillende, kan blive løsladt, naar han har udstaaet to Trediedele af Straffetiden, er i høj Grad et Middel til at opmuntre Fangen til at gøre sig Umage i sin Opførsel. Man mener, at hvis man ikke havde denne Opmuntring, ikke kunde give ham dette Incitament, vilde det i høj Grad vanskeliggøre Behandlingen af Fangen. Hvad det andet angaar: Opmuntringen til den straffede til at søge at blive en god Borger, skal jeg kun anføre, at Løsladelsen sker paa Prøve, saa at den paagældende, hvis han kommer i Konflikt med Straffeloven, igen bliver indsat til Afsoning af den resterende Straf. Denne Trusel vil vel næppe faa stor Betydning for de Straffe, der her er Tale om, idet der ikke er Grund til at tro, at de paagældende i Almindelighed vil forsynde sig mod de gældende Love. Men der staaer udtrykkelig i Straffelovens § 38, at Justitsministeren ved Siden af denne Betingelse har Lov til at stille andre Betingelser, og andre Betingelser vil blive stillet i Retning af, at vedkommende maa leve stille og roligt, ikke virke provokatorisk, politisk eller paa anden Maade, og hvis han ikke opfylder disse Betingelser, maa han være klar over, at han bliver genindsat til Udsoning af Resten af Straffen.

Endelig vil jeg om denne Prøveløsladelse sige, at det er ikke nogen Ret, den paagældende har, det er en Ret, Ministeren har, hvis den paagældendes Forhold i Fængselet — og alle Forhold i øvrigt — gør det betimeligt at prøveløslade ham, og man mener, det vil være formaalstjenligt.

Medens det i den nugældende § 5 hedder, at Formue, der tilhører Hipo-, Sommer- eller